

Hvad betyder det for den universitetspædagogiske konsulent at have mulighed for at definere de pædagogiske problemstillinger, der diskuteres i konsultationen med en universitetsunderviser?

Programtekst

-

Abstract

Introduktion: Dette paper er delkonklusionen af et speciale i emnet universitetspædagogik, bestået i januar 2020. Oplægget centrerer om spørgsmålet: Hvad betyder det for den universitetspædagogiske konsulent at have mulighed for at definere de pædagogiske problemstillinger, der diskuteres i konsultationen med en universitetsunderviser? Spørgsmålet undersøges gennem Etienne Wengers sociale læringsteori om Communities of Practice (Wenger, 1998). Med denne teoretiske optik fremanalyseres det, hvordan konsulenten skal have en særlig legitimitet for at få mulighed for at indgå i forhandlinger om definitionsretten på de pædagogiske problemstillinger, underviseren møder i sin praksis. Samtidig kan denne legitimitet få negative konsekvenser for konsulentens universitetspædagogiske praksis.

Metode: Oplægget er baseret på en komparative undersøgelse mellem Syddansk Universitet og Universitetet i Oslo, som består af fire interviews med universitetspædagogisk ansatte fra hver kontekst samt undersøgelser af de universitetspædagogiske enheders organisatoriske placeringer.

Resultater: Analyserne viser, at der på tværs af de to kontekster kan fremanalyseres en forståelse af, at de udfordringer, der præsenteres i konsultationen, må diskuteres ud fra underviserens egne forståelser af udfordringerne, hvilket står i modsætning til en samtidig ambition om at konsultere på baggrund af universitetspædagogisk definerede problematiseringer af selvsamme udfordringer. Denne modstilling fører til interessante strategier for det universitetspædagogiske arbejde, som skal forsøge at varetage begge interesser.

Der lægges afslutningsvis op til en diskussion af: Hvilke konsekvenser har det, hvis konsulenten afgiver definitionsretten på de universitetspædagogiske problemstillinger? Hvilke konsekvenser har det omvendt, hvis universitetsunderviseren skal underlægges universitetspædagogiske rationaler og forståelser af deres egne praksisser? Er det overhovedet muligt at finde en gylden mellemvej?

Forfatter(e)

Lea Stær Eskesen, SDU; Lise Toft Henriksen, Universitetet i Oslo

Referencer

Bamber, V., & Anderson, S. (2012). Evaluating learning and teaching: institutional needs and individual practices. *International Journal for Academic Development*, 17(1), 5-18.

Farnsworth, V., Kleanthous, I., & Wenger-Trayner, E. (2016). Communities of Practice as a Social Theory of Learning: a Conversation with Etienne Wenger, *British Journal of Educational Studies*, 64(2) 139-160.

Friberg, T. (2015a). *Universitetslärare i förändring : en antropologisk studie av profession, utbildning och makt*. Malmö: Universus Academic Press

Gosling, D. (2009). Educational development in the UK: a complex and contradictory reality, *International Journal for Academic Development*, 14:(1), 5-18.

Little, D., & Green, D. A. (2012). Betwixt and between: academic developers in the margins. *International Journal for Academic Development*, 17(3), 203-215.

Lycke, K. H., & Handal, G. (2018). Kurs i universitetspedagogikk. *Uniped*, 41(03), 189–205.

McDonald, J., & Stockley, D. (2008). Pathways to the profession of educational development: an international perspective. *International Journal for Academic Development*, 13(3), 213-218

Oettingen, A. von (2001). *Det pædagogiske paradoks: et grundstudie i almen pædagogik* (1. udg.). Århus: Klim.

Roxå, T., & Mårtensson, K. (2017). Agency and structure in academic development practices: are we liberating academic teachers or are we part of a machinery supressing them? *International Journal for Academic Development* 22(2), 95-105.

Sfard, A. & Prusak, A. (2005). Telling Identities: In search of an Analytic Tool for Investigating Learning as a Culturally Shaped Activity. *Educational Researcher*, 34(4), s. 14-22.

Skodvin, A., Handal, G., Lycke, K. H., & Solbrekke, T. D. (2012). Føyelige eller ubøyelige? Universitetspedagogers rolle i implementering av nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk. *Uniped*, 35(2), 18-31 ER.